

Список використаних джерел

1. Bradley M., Desai A., Kim E. The Rationale Behind Interfirm Tender Offers: Information or Synergy? Journal of Financial Economics, 1983, no. 11, pp. 183-206.
2. Berkovitch E., Narayan M. Motives for Takeovers: An Empirical Investigation. Journal of Financial and Quantitative Analysis. 1993, Vol. 28, №3 (September) p.347-362.

Олександр ТКАЧУК,
студент 3 курсу спеціальності
«Фінанси, банківська справа та страхування»
ВСП «Фаховий коледж економіки,
права та інформаційних технологій»,
Науковий керівник: **Оганесян В. С.,**
кандидат економічних наук,
викладач економічних дисциплін,
ВСП «Фаховий коледж економіки,
права та інформаційних технологій»,
ПЗВО «Кам'янець-Подільський Податковий інститут»,
Україна

ФІНАНСОВА СИСТЕМА УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ

Питання про сутність і функції сучасної фінансової системи України є дуже важливим і актуальним для українського народу, адже не можна було б здійснювати ні політичні, ні економічні перетворення, забезпечувати національний політичний і господарський суверенітет без формування і розвитку національної фінансової, грошової і кредитної системи.

Фінансова система - це сукупність відокремлених, але взаємопов'язаних між собою сфер і ланок фінансових відносин, які відображають специфічні форми й методи обміну, розподілу і перерозподілу ВВП, відповідну систему фінансових органів та інститутів.

У фінансовій системі зосереджені значні фінансові ресурси, що становлять понад 80 % від обсягу ВВП. Структура фінансової системи завжди динамічна. У державах із перехідною економікою фінансові системи характеризуються тим, що окремі їх ланки перебувають на стадії формування.

У складі фінансової системи виділяють такі сфери:

- централізовані фінанси, основу яких становлять державні фінанси;
- децентралізовані фінанси, що включають фінанси суб'єктів господарювання (підприємств) та фінанси населення;
- фінансову інфраструктуру, що включає фінансовий ринок та систему органів управління фінансами [1].

Глибока економічна та фінансова кризи, обумовлені повномасштабною війною росії проти України, матимуть суттєві негативні та довготривалі наслідки для фінансового сектору. Проте банки успішно протистоять викликам війни завдяки значному запасу міцності, своєчасній реакції НБУ та рокам спільної роботи над реформою сектору.

Зважаючи на очікуваний масштаб реалізації фінансових ризиків та втрати банками капіталу, Національний банк тимчасово перейшов до політики регуляторного послаблення. НБУ не буде застосовати заходи впливу, якщо фінустанови порушуватимуть вимоги до достатності капіталу через негативні наслідки війни. Водночас НБУ вимагатиме прозорого та достовірного відображення фінансового стану банків та небанківських фінансових установ. Це дасть змогу впровадити реалістичний графік відновлення фінансового сектору після перемоги у війні.

Унаслідок війни очікується падіння ВВП більш як на третину та суттєве прискорення інфляції. Щоб уникнути неконтрольованої девальвації та відпливів капіталу, НБУ тимчасово зафіксував обмінний курс та запровадив валютні обмеження, підтримуючи валютний ринок інтервенціями. Фінансування потреб бюджету та поповнення міжнародних резервів НБУ можливі завдяки масштабній фінансовій допомозі країн-партнерів. Водночас закриття зовнішніх боргових ринків не є проблемою для банків, які переважно фондуються всередині країни і не залежать від зовнішніх запозичень. Падіння економічної активності матиме тривалий негативний вплив на доходи бізнесу та населення, а отже і на якість кредитного портфеля банків. Це також призведе до зменшення попиту на послуги фінансового сектору [2].

Список використаних джерел

1. Фінансова система України: поняття, структура та загальна характеристика її сфер і ланок. URL: https://pidru4niki.com/1860112752598/finansii/finansova_sistema_ukrayini.

2. Фінансова система успішно протистоїть викликам війни – Звіт про фінансову стабільність. URL: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/finansova-sistema-uspishno-protistoyit-viklikam-viyni---zvit-pro-finansovu-stabilnist>.

Леонід ТУЛУШ,
кандидат економічних наук, с.н.с., доцент, зав. відділу
Оксана РАДЧЕНКО,
кандидат економічних наук, с.н.с., доцент, п.н.с. відділу
відділ фінансово-кредитної та податкової політики
Національний науковий центр «Інститут аграрної економіки»,
м. Київ, Україна

ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ АГРАРНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ: НЕОБХІДНІСТЬ ГАРМОНІЗАЦІЇ СФЕРИ ФІНАНСОВОЇ ПІДТРИМКИ

Отримавши статус кандидата 23.06.2022 р. підтримкою лідерів 27 країн-членів ЄС, Україна перейшла до політики формування розширення взаємозв'язків. Умовою повноцінного членства є приведення законодавства у відповідність до вимог ЄС, імплементація політичних, соціальних, економічних, судових та адміністративних реформ. Як вважають експерти, фактично надання статусу кандидата є потужним політичним поштовхом до продовження глибоких трансформацій в усіх сферах та подальшої інтеграції України до спільного ринку ЄС [7].

Політика ЄС стосовно аграрного сектору (Спільна аграрна політика, САП) базується на ст. 39 Договору про функціонування Європейського Союзу (Treaty on the Functioning of the European Union, TFEU) [2]. Вона полягає у визнанні багатofункціональності сільського господарства та захисті доходів сільськогосподарських товаровиробників від впливу зовнішніх факторів: природних та ринкових. Цілями спільної сільськогосподарської політики є: